

Jan Paweł II

Wiara Maryi : rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański" : (Rzym, 15 sierpnia 2002 r.)

Salvatoris Mater 5/1, 289

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rozważanie przed modlitwą „Anioł Pański”
(Rzym, 15 sierpnia 2002 r.)¹¹.

Wiara Maryi

1. Uroczystość Wniebowzięcia Maryi do nieba z duszą i ciałem przypomina nam, w pełni lata, jakie jest nasze prawdziwe i ostateczne miejsce: Raj. Jak mówi List do Hebrajczyków, „nie mamy tutaj trwałego miasta, ale szukamy przyszłego” (13, 14). W tajemnicy, którą dziś kontemplujemy, odsłania się wyraźnie przeznaczenie każdej ludzkiej istoty: mianowicie zwycięstwo nad śmiercią, aby żyć na wieki z Bogiem. Maryja jest niewiastą doskonałą, w której już teraz wypełnia się ten Boży plan, jako zadatek naszego zmartwychwstania. Jest pierwszym owocem Bożego miłosierdzia, jako pierwsza uczestniczyła bowiem w zbawczym przymierzu, usankcjonowanym i w pełni urzeczywistnionym w Chrystusie, który za nas umarł i zmartwychwstał.

2. „Błogosławiona [jest], która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana” (Łk 1, 45). Słowa te słusznie odnoszą się do *fiat* Maryi – Dziewicy, która z pełną gotowością otworzyła drzwi Zbawicielowi świata. Wielkie i heroiczne było posłuszeństwo Jej wiary; właśnie przez tę wiarę Maryja doskonale zjednoczyła się z Chrystusem – w śmierci i w chwale. Gdy patrzymy na Nią, również w nas umacnia się wiara w to, czego oczekujemy, i zarazem lepiej pojmujemy sens [53] i wartość pielgrzymowania po tej ziemi.

3. O Maryjo, Matko nadziei, umocnieni Twoją pomocą, nie obawiamy się przeszkód i trudności; nie zniechęcają nas zmęczenie i cierpienia, ponieważ Ty towarzyszysz nam na drodze życia i z nieba czuwasz nad wszystkimi swoimi dziećmi, napełniając je łaskami. Tobie zawieramy los narodów i misję Kościoła. Tobie chciałbym dziś zawierzyć w szczególny sposób moją podróż pasterską do Polski, którą, jeśli Bóg pozwoli, rozpocznę jutro. [...]

---

¹¹ „L'Osservatore Romano” 23(2002) nr 10-11, 52-53.